

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 06-07-14

Col·lecta:	144,67
Caixetes ciris	41,33
Caixetes:	14,50
Caixetes Càritas:	7,16
Menjador	135,00

Lectures del 20 de juliol

Diumenge 16 durant l'any A

1ª lectura: Sa.18,13.16-19; Salm 85(86)

5-6.8-10.15; 2ª lectura: Rm.8, 26-27;

Evangelí: Mt. 13, 24-43

UNA BONA LLIÇÓ

Trobant-se a les portes de la mort, el rei Alexandre el Magne va convocar als seus Generals i els va comunicar els seus tres últims desitjos:

1-Que el seu bagul fos portat a sobre les espatlles pels seus propis metges

2-Que els tresors que havia conquerit (plata, or i pedres precioses) fossin escampades pel camí fins a la tomba.

3-Que les seves mans quedessin voleiant per l'aire, fora del bagul, i a la vista de tothom.

Un dels seus Generals, davant d'aquests insòlits desitjos, li va preguntar quines eren les seves raons. Alexandre li va respondre:

1-Vull que els meus savis metges carreguin el meu bagul per mostrar així que ells no tenen davant la mort el poder de curar.

2-Vull que el camí estigui empastifat dels meus tresors perquè tots puguin veure que els béns materials aquí conquerits, aquí

es queden.

3-Vull que les meves mans voleïn al vent, perquè les persones puguin veure que venim amb les mans buides, i amb les mans buides marxem.

El **TEMPS** és el regal més preciós que tenim perquè és **LIMITAT**. Podem produir més diners, però **NO** més temps. Quan dediquem temps a una persona, li estem entregant una porció de la nostra vida que **MAI** podrem recuperar.

El nostre temps és la nostra vida.

ECONOMIA PARRÒQUIA MES DE JUNY

Saldo mes de maig 1.004,18

Entrades

Col·lectes	1.052,83
Ciris	289,07
Caixetes	288,65
Col·lecta Càritas	286,95
Total entrades	1.917,50 1.917,50

Sortides

Seg. Social	59,94
Telèfon	63,67
Oficina	52,99
Varis	12,17
Neteja	235,95
Partícules	52,00
Full Parr.Bisbat	45,00
Llum	243,45
Total sortides	765,17 ... 765,17

Romanent mes de juny 2.156,51

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

13 de juniol del 2014 Núm. 544

Diumenge 15 de durant l'any A.

Calen sembradors: la llavor ha d'arribar a tots

Avui Jesús torna a estar assegut a la barca i segueix fent el mateix anunci que en aquell temps: **calen sembradors**.

Les paraules que escoltem han de baixar al cor i ens cal implicar-nos. El que ressona en el nostre interior ho hem de posar en pràctica. Ens exigeix una resposta personal: **la llavor ha d'arribar a tots**.

Ens és fàcil recomanar un llibre, un programa, una pel·lícula, una recepta de cuina, un suavitzant...però allò que creiem i ens dóna sentit a la vida per què no ho recomanem?

No ens hem de preocupar de recollir èxits, dominar la societat, emplenar esglésies, imposar una fe religiosa...

Sovint diem que el missatge de Jesús és molt radical i el llistó molt alt; però en aquesta ocasió som nosaltres mateixos els que ens exigim més.

Hem d'anar canviant el xip de l'obsessió de collir a la pacient tasca de sembrar. Jesús va ensenyar la paràbola del sembrador no la del recol·lector.

Sabem que Jesús va sortir de casa i en aquesta ocasió va explicar una paràbola. També a nosaltres ens cal sortir de casa, ser cristians allà on estem. Ens cal aprofitar que tenim tants mitjans al nostre abast, des de llibres de sempre fins a les noves tecnologies, per procurar anar sembrant la Paraula de Déu discretament i no esperant a veure els resultats.

Demostrem que som seguidors de Jesús preocupant-nos que la llavor arribi a tothom i sembrant per allà on passem paraules d'esperança i gestos d'amor.

FULL INFORMATIU

V.T i E.M

Lectura del llibre d'Isaïes Is. 55, 10-11

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat».

Salm 65 (64) 10-14

Vetlles per la terra i la regues,
l'enriqueixes a mans plenes.
El rierol de Déu desborda d'aigua
preparant els sembrats.

Fecundes la terra
amarant els seus solcs,
aplanant els terrossos
ablanint-la amb els xàfecs,
i beneeixes el que hi germina.

Corones l'anyada amb l'abundor
que cau del cel,
la fertilitat regalima de la teva
carrossa.

Aclama joiós l'herbei de l'estepa,
s'engalanen els turons. .

Les prades es vesteixen de ramats,
les valls, cobertes de blat,
aclamen joiosos i canten.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm.. 8, 18-23

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt. 13, 1-9

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es queda vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra». De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti»

Salmo 65 (64) 10-14

Tú cuidas de la tierra, la riegas
y la enriqueces sin medida;
la acequia de Dios va llena de agua,
preparas los trigales.

Fecundas la tierra
riegas los surcos,
igualas los terrones,
tu llovizna los deja mullidos,
y bendices sus brotes.

Coronas el año con tus bienes,
tus carriles rezuman abundancia;
rezuman los pastos del páramo,
y las colinas se orlan de alegría.

Las praderas se cubren de rebaños,
y los valles se visten de mieses,
que aclaman y cantan de gozo.

La mort dels pares

Dimarts, 1 de juliol, moria el meu pare després d'una llarga vida i vida força de qualitat i sempre ben acompanyat. Feia un any de la mort de la meva mare.

Recordo que l'endemà de l'enterrament de la mare anava a Aiguaviva a fer ratafia amb uns amics. Mentre ells eren a collir herbes, aprofitant que estava a prop vaig anar a veure el meu pare. El vaig trobar a l'horta a sota l'ombra de la magnòlia. Aquella setmana feia molta calor i a sota la magnòlia s'hi estava bé. Vam estar xerrant més d'una hora. Des que la mare va saber que li quedaven pocs dies, el pare i la mare van xerrar molt, i ell m'explicava com havia estat la seva vida amb la Maria, la meva mare. Al final, li vaig dir: com que xerra tan amb la mare li digui una cosa: gràcies per l'imperi que heu creat. I no parlo de diners, sinó de la família, dels germans i nebots els quals formem aquesta família.

Ara, que l'hem acomiadat només podem dir-li gràcies a ell també. **Gràcies** a tots dos.

Només li retrec una cosa: li feia molta il·lusió votar en un dia tal com el 9 de novembre. I quan es queixava que li feia mal alguna cosa, jo li deia: Pare, aguanti com a mínim fins el 9 de novembre, i ell **em somreïa**. I no ha aguantat, i ara tindrem un vot menys.

Gràcies també, a tots els que heu estat al nostre costat en aquests moments.

Una floreta: una persona de Poblenou que ha de fer sovint transfusions de sang, li tocava aquell dia de l'enterrament una sessió que dura unes tres hores. Es pensava que l'enterrament era a Calella (va confondre La Celleria per Calella) i per això va demanar a l'Hospital que li fessin una concessió: que li deixessin fer mitja part en la transfusió ja que tenia necessitat de venir a l'enterrament. Després d'insistir una mica li van concedir. Surt de l'Hospital i baixa cap a l'església de Calella. No era allà. Puja al tanatori i els comenta el cas, i tampoc en sabien res. Decebut torna a l'Hospital a continuar amb la sessió de transfusió de sang. Fins que al final va aclarir la seva confusió i lamentació final.

(Ramon Masachs)